

Presstopp nästa Boteblad torsdagen den 19/5

Törstabon Gunilla Lundström uppskattar att få bo i Boteå

SIDAN 16

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Stefan och Maria är nya ägarna av Holms lantbruk SIDAN 4

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Cyrille är nye ägaren av Panget i Undrom SIDAN 6

Boteblad

VÅREN 2022

Ansvarig utgivare: Boteåparlamentet

UNDROMS IF:S GLÄDJANDE BESKED TILL BYGDEN!

Tommy Åhlin, ordförande i fotbollssektionen, och Stefan Strandberg, lagledare för laget

Inför fotbollssäsongen 2019 meddelade Undroms IF att de avsåg att låta A-lagsfotbollen ta en timeout. Detta p g a att klubben inte hade någon möjlighet att mönstra ett lag för fortsatt spel i seriesystemet. Inför denna säsong har man dock kunnat anmäla ett lag.

Ett nytt herrseniorlag är anmält till seriespel

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

ARKIVFOTO 2010: ROLF RONESTJÄRNA

Bygdens fotbollsintresserade och Undroms IF:s trogna fotbollsfans ser säkert fram emot många sköna fotbollsstunder på Bohedsvallen den kommande fotbollssäsongen.

SIDAN 3

Märtas yrkesval är att vara bonde

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Grillomstjejen Märta Åslund har funnit sitt kall. SIDAN 8

Maria blir ny ordförande i Sunnersta

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ordförandefrågan i Sunnersta FH har blivit löst. SIDAN 11

Anna och Michael trivs i Stöndarbrännan

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteåkillen Michael Ekström blev kvar i bygden. SIDAN 12

Kommunens glädjande besked till bygden

Boteås föreningsliv har fått ta emot ett utvecklingsbidrag

KÄLLA: TIDNINGEN ÄNGERMANLAND

SIDAN 20

Övrigt innehåll:

	Sidan
Anslagstavlan	35
Arne och Arga Gubben	34
Gålsjö	14-15,31
Botaton	24
Boteå Filmstudio	25
Boteå Församling	27-28
Boteåparlamentet	19-22
Fritidsgården	29
Livsmedelsbutiken	23
Min Musik	32-33
Sunnersta Folkets Hus	11,30

SIDAN 22: OFFERSBOR LYCKADES MED BEDRIFTEN ATT GÖRA FLERA HOLE-IN-ONES

Sidan 26: Tidigare Grillomsbo går i Donald Trumps fotspår

LEDAREN

Välkommen att ta del av ännu ett fullspäckat nummer av Botebladet, Boteås egen tidning!

Det är inte utan att det har varit en ganska stor utmaning att få ihop tidningen under den pågående pandemin. När vi nu har börjat kunna skönja ljuset i tunneln, så har det istället brakat loss rejält med olika artikeluppslag. Även om detta givetvis är roligt, så skapade det en hel del huvudbry till det här numret för redaktören, när det visade sig att fyra av artiklarna/nyheterna samtliga platsade som huvudnyheter, nämligen; Nye ägaren av Panget i Undrom, nya ägarna av Holms lantbruk, där det till sist kom att stå mellan artikeln om kommunens s k utvecklingsbidrag till Boteå och den om Undrom IF:s A-lagssatsning. Båda fantastiska nyheter, väl värda att lyftas fram lite extra! Valet hamnade till sist på nyheten om Undroms fotbollssatsning, eftersom det nog var ett efterlängtat besked hos en hel del bybor. Dessutom lär det komma ytterligare tillfällen framöver där katalysatorpengarna får komma i fokus. Den processen lär ju nämligen, som kanske de flesta förstår, inte behöva stressas fram, utan istället bli en noggrann och väl genomtänkt sådan.

Nästa nummer av Botebladet beräknas komma ut vecka 22-23, om allt går som det ska, och sträcker sig augusti månad ut. Hoppas att vi allesammans får en välsignad vår!

Rolf Ronestjärna, chefredaktör

Presstopp nästa Boteblad 25/5

Botebladet

Boteåborna vill ha kvar Handlar'n

Kommunpolitiker besökte Botea

På spåret med Undroms IFs skidsektion

Övrigt innehåll:

FÖRENINGARNAS SAMVERKAN BÖR-JAR BÄRA FRUKT

F D BOTEÅBO VALD TILL PARTILEDARE!

Stefan Löfven nätta ut sina barnskor i Sunnersta

Stefan Löfven valdes till ledare för Socialdemokraterna

Promiär för Boteåföreningen i sommar

SIDAN 2: OVANLIGT TRACK SMYGNESKUPP GENOMFÖRDES I TYSTNADEN

Sidan 20: Hälftig skottlossning lägde rum i Sunnersta Folkets Hus

Bilden ovan visar hur Botebladet såg ut för exakt tio år sedan.
Gamla nummer finns till försäljning!

Kontakta gärna oss i redaktionen:
Rolf Ronestjärna 072-573 70 75
Erik Sundberg 070-341 98 81
Ulla Bodin 070-191 55 02

PRESSTOPP NÄSTA BOTEBLAD
torsdagen den 19/5 2022
Notera detta datum i Din planering!

STOP

Signerat

Tiden går väldigt fort ibland! Det märker jag nu när jag sätter mig ner för att skriva ner vad som har hänt under åren vi bott här i Boteå. En, än så länge, ganska kort historia, men som jag hoppas kommer leda till en livstid av lycka på en av de vackraste platserna på jorden.

Jag, min fru, vår äldre hund och vårt nya fyrbenta nytillskott, flyttade in på gården sommaren 2016. Det blev ett nytt och spännande kapitel i vår bok, som har lett till nya bekantskaper och nya möjligheter. Jag minns hur vi lastade våra bilar och släpvagn i Sollefteå, för att göra vår färd till det nyinköpta huset på Kyrkvägen i Undrom. Vid den tiden höll de precis på att lägga ny asfalt i Grillom och det gjorde flytten extra spännande. Vi höll tummarna för att porslin och dylikt inte skulle gå sönder. Flytten gick dock utmärkt, trots den skumpiga vägen, och vi kunde nu börja fokusera på att bo in oss ordentligt.

Efter något år, eller så, kontaktades vi av Boteåparlamentet, som var i behov av nytillskott i styrelsen. Vid Parlamentsvalet på hösten 2018 valdes vi båda in i styrelsen. Vid årskiftet 2018-2019 sökte folkets hus en ny vaktmästare. Jag nappade på erbjudandet och har sedan dess tagit hand om fastigheten. Jag har fått ta del av både lednings- och takbyte. Jag har fått se folk som brinner för bygden och som vill se den utvecklas, vilket har varit mycket inspirerande. Jag har också fått vara en del i arrangeringen av en rad olika evenemang. Det har varit en spännande tid som vaktmästare. Trots erfarenhet som vaktmästare, har jag aldrig tidigare varit ett så pass stort kugghjul i en fastighet och det har varit mycket intressant att få lära sig om hanteringen av en sådan fin byggnad, med en så viktig plats i Boteåfolkets hjärtan.

Nu, nästan sex år senare, kan vi verkligen påstå att vi har blivit en del av bygden. Under åren har många saker hunnit hända och upplevelserna och erfarenheterna kommer bara bli fler. Vi har hunnit bygga om i huset, bygga en altan, målat om m m. Jag har slutat jobba som personlig assistent och påbörjat en ny inriktning genom att studera trädgård på Nordvik. Vi har hunnit bli av med vår äldre hund. Vi har hunnit se mina föräldrar gifta sig. Vi har varit mitt i en pandemi och tagit oss igenom den. Ja, mycket har hänt och mycket mer kommer hända! Det är endast tiden som kommer avslöja vad som komma skall, men en sak är definitivt säker: Vi är en del av Boteå och detta kommer vi att vara i resten av våra liv. För oavsett om vi flyttar, så har bygden gjort ett starkt intryck och vi känner oss stolta över att få vara en del av en av de vackraste platserna på jorden.

Tobias Nilimaa, Undrom

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Tommy Åhlin, ordförande i fotbollssektionen, och Stefan Strandberg fotbollslagets lagledare är båda mycket glada.

Undroms IF mönstrar åter igen ett lag för seriespel

Efter tre passerade säsonger utan ett seniorlag är Undroms IF:s fotbollslag redo för spel igen

Det var en hel del Boteåbor som tyckte att det var tråkigt när *Undroms IF*, inför säsongen 2019, bestämde sig för att ta en timeout med sin A-lagsfotboll. Sedan dess har det enbart, som *Botebladet* har kunnat berätta om vid ett antal tillfällen, förekommit knattefotboll på *Bohedsvallen* i *Undrom*.

Nu vädrar dock alla fotbollsnördar luft i *Boteå*, eftersom ett nytt A-lag är på väg att se dagens ljus. *Botebladets* dribblingsexpert stämmer träff med två av fotbollsklubbens eldsjälar; ordförande *Tommy Åhlin* och den mångårige tränaren/lagledaren *Stefan Strandberg*, och de berättar att man har anmält klubblaget till seriespel i division 5. Faktum är att man, redan 2019, började planera för att starta upp fotbollen igen, men så drabbades världen av pandemin och man fick tillsvidare lägga sina planer på is. Men just nu håller man alltså på och fyller upp truppen med spelare och glädjande nog, så kommer klubben att kunna mönstra drygt halvdussinet spelare som är fostrade i klubben. *”Tanken är att vi ska spela fotboll och ha kul tillsammans. Och när serien är över, så får vi sätta oss ned och göra en utvärdering av säsongen och även ta ett beslut om vi ska fortsätta satsningen, eller inte”*, berättar Stefan, som har varit både tränare och lagledare för fotbollslaget i över 20 års tid (se *Botebladets* sommarnummer 2017). I nysatsningen blir det Stefan som blir lagledare och sonen Joakim som blir tränare för laget. Seriespelet kommer dock troligtvis behöva inledas i *Sollefteå*, fram till dess att planen är spelbar i *Undrom*. *”Fotbollen har alltid funnits i bygden och det är många som har saknat den. Det behövs aktiviteter på mindre orter, speciellt för ungdomar”*, konstaterar Tommy avslutningsvis.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Tommy Åhlin och Stefan Strandberg längtar till våren.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Nästa år firar Undroms IF 90 år som förening.

FOTO: ROLF RONESJÄRNA

Stefan Stolt och sambon Maria Gibsan är nya ägare av lantbruket i Holm.

Stefan Stolt och Maria Gibsand är nya ägare av Holms lantbruk

De nya ägarnas målsättning är att lantbrukets mark fortsättningsvis ska brukas mer aktivt

I november bytte *Holms lantbruk* ägare. *Botebladets* redaktör hade förmånen att få sig en pratstund med *Stefan Stolt* och *Maria Gibsand*, de nya ägarna, när dessa befann sig i krokarna i början av februari. Vi bestämmer träff i den röda, låga huslängan vid infarten till lantbruket. Med sig i bilen har paret den endast tre månader gamle sonen Curt Ragnar.

Stefan berättar att han för första gången såg dagens ljus på *Danderyds BB* och att han kom att tillbringa de tidiga barnaåren i *Lilla Andersvedja* i *Roslagen*. När Stefan var tolv år gammal, flyttade familjen till *Junsele* i samband med att hans familj köpte en mjölkgård där. Stefan berättar att han allt sedan barnsben har haft ett stort intresse för det här med jordbruk och det faktiskt finns dokumentation på att hans förfäder har sysslat med jordbruk så långt tillbaka i tiden som 1400-talet (och troligtvis ännu längre tillbaka), och det med endast en generations uppehåll; nämligen hans far- och morföräldrar.

1997, endast 19 år gammal, startade Stefan sitt första företag i samband med att han skaffade ett torp, för att där satsa på potatisodling och utegrisar. *”Jag har alltid tyckt att det har varit kul med affärer och produktion och ett intresse för affärer väcktes redan i unga år”*, berättar Stefan. Potatisodlingen blev dock, som Stefan själv uttrycker det; *”en katastrof”*, så det lade han av med efter par-tre år. *”Det misslyckandet ledde dock fram till ett mer framgångsrikt koncept; med utökning av utegrisarna och start av spannmålsproduktion”*, förklarar Stefan och tillägger: *”Man måste kunna konstatera att man har misslyckats, för att kunna gå framåt”*. Riktig fart fick dock verksamheten när han 2000 bestämde sig för att satsa på lantbruksentreprenad, samtidigt som han började investera i skog och mark. 2003 började han även att investera i fastigheter och året därpå bildade han företaget *Stolt Fastigheter AB*, där han som mest kom att äga ett 100-tal lägenheter.

Men efter några år började han bli ganska less på den svenska jordbrukspolitiken och han bestämde sig istället för att vända blicken utanför landets gränser. Valet föll på *Ukraina*, där det visade sig finnas gott om åkermark (nästan 20 ggr mer än i *Sverige*), och där drog han 2007 igång företaget *Greenline Agro Group*. *”Det var dock mycket korruption i landet och det var även svårt att bli tagen på allvar som ung svensk”*, minns Stefan. Men han fann på råd och investerade i en *Hummer H2* (en riktig värstingbil i nära på miljonklassen), som han gled upp

med framför kommunhuset. *”Efter det fick jag respekt hos kommunpamparna!”*, tillägger Stefan och skrattar.

2018 sålde Stefan, av affärsmässiga skäl, sitt företag i *Ukraina*. *”Jag kände mej nöjd med det äventyret och med vad jag hade åstadkommit där. Men hade jag inte fått ett bra bud på företaget, så hade jag troligtvis haft det kvar idag”*, konstaterar han. Året därpå sålde han även fastighetsbolaget i *Junsele*, som han då hade byggt upp och drivit i 16 år. *”Jag kände mej stolt och nöjd över vad jag hade åstadkommit med fastigheterna. Dom står fortfarande kvar och är idag i långt mycket bättre skick än när jag tog över dom och flera av dom räddade jag dessutom undan rivning”*, konstaterar Stefan vidare. Hans tanke var att, under ett år, få varva ner lite, att få njuta mer av livet och få mer tid för skogen och skogsbruket. *”Jag har alltid älskat att vara i skogen och känslan, när jag köpte skog för första gången, var helt fantastisk!”*, säger han lyriskt. Sedan 2020 driver han företaget *Stolts Skogar*, där han idag äger närmare 5 000 hektar skog och mark.

Sommaren 2019 träffade Stefan och blev tillsammans med Stockholmstjejen Maria, som ursprungligen kommer från *Bulgarien*. Maria, som 2005 flyttade till *Sverige*, efter att ha utbildat sig till tandläkare i hemlandet, drev mellan 2007 och 2017 en egen tandläkarklinik på *Sveavägen* i *Stockholm*. Efter det byggde hon upp en helt ny klinik, som hon sålde vidare i fjol.

Efter sabbatsåret kände Stefan en viss s k *”bondabstinens”* och kom därför att tacka ja till ett styrelseuppdrag i *Norrmejerier*, samtidigt som bondesuget hos honom började växa sig allt starkare. *”Du är ju bonde ända in i själen och du pratar väldigt ofta om det här med jordbruk och odling”*, flikar Maria, som står bredvid med lille Curt Ragnar i famnen, in och Stefan nickar instämmande. *”Ja, det finns liksom i mej och jag är, som sagt, uppvuxen med det. Det har alltid funnits där och därför vill man också att det ska fortsätta.”*

Stefan berättar vidare att han kände väl till *Holms lantbruk,* något som alla i branschen gör, och vid några tillfällen hade han passerat förbi lantbruket med bil och noterat att produktionen tycktes ha upphört. Efter ett tag kontaktade han ägarna och frågade vilka tankar de hade för lantbruket. Han nämnde också att han skulle vara intresserad av att ta över det om det möjligen var så att de hade funderingar på att sälja. Efter en tid hörde de av sig och ett halvår efter den första kontakten, i mitten av oktober 2021, var affären klar! Genast satte Stefan igång med planeringsarbetet för den verksamhet som skulle kunna vara möjlig att bedriva på gården, ett arbete som han just nu befinner sig mitt uppe i. Hans och Marias tanke, inför framtiden, är att gårdens mark ska kunna brukas på ett mer aktivt sätt än vad som har skett de senaste åren. Idag delar familjen tiden mellan *Holafors* och *Stockholm* och framtiden lär utvisa hur mycket tid man kommer att vistas i *Holm*. *Botebladet* ber att få hälsa Stefan med familj varmt välkommen till *Boteå*!

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Just nu handlar tillvaron mycket om planeringsarbete inför vad som komma skall på Holms lantbruk.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Cyrille Firino Martell, Pangets nye ägare, hoppas att kunna få lägenhetskomplexet på fötter igen.

Stockholmaren Cyrille Firino Martell är den nye ägaren av Panget i Undrom

Fastigheten i Undrom väckte genast den nye ägarens intresse och utmanade honom

Botebladet kunde i förra numret berätta om att *Panget* (de f d pensionärslägenheterna i *Undrom*) bytte ägare i november. Några dagar innan jul fick *Botebladets* redaktör ett tips om att den nye ägaren – vars namn nu hade offentliggjorts – råkade befinna sig på plats i *Undrom* och denne begav sig därför genast till *Panget* och hade där turen att stöta ihop med ägaren ute på gårdsplanen. Dagen därpå träffades man för fotografering och några dagar in på det nya året sammanstrålade man även för en intervju.

Cyrille Firino Martell, det namn som *Pangets* nye ägare visar sig lystra till, berättar att han föddes och växte upp i den franska staden *Cognac*, ca 15 mil norr om *Bordeaux*. Efter att, under fem år, ha studerat ekonomi, marknadsföring och försäljning, på universitetet i *Lille*, så kom han därefter att under tio års tid jobba med just detta för olika företag i *Paris*.

Cyrilles karriär som fastighetmagnat inleddes med att han 2006, som en investering, köpte en fastighet att ha som sidorörelse till sitt jobb som försäljare. Runt 2011 träffade han och blev tillsammans med en svensk kvinna. 2013 gifte de sig och året därpå välsignades de med en dotter. Under sina besök i *Sverige* kom Cyrille att förälska sig i landet och det var först och främst den

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Cyrille planerar att vara i Undrom en gång i månaden.

svenska naturen som han uppskattade och den balans som han märkte fanns mellan svenskarnas familje- och arbetsliv gjorde ett starkt intryck på honom. 2015 gick därför flyttlasset från det stressade storstadslivet i *Paris* till, vad som Cyrille upplevde det; lugnet i *Stockholm*. *”Jag ville nämligen inte att vår dotter skulle behöva växa upp i en storstad”*, förklarar han på sin högst charmerande fransk-engelska.

Inledningsvis var Cyrille pappaledig i ett år och kom därefter att under fyra år jobba som försäljningschef för ett ekologiskt företag som sålde skönhets- och babyprodukter. 2016 införskaffade han ett ytterligare antal fastigheter i *Frankrike* och i fjol bestämde han sig för att ta ett ytterligare steg, när det gällde sin karriär inom fastighetsbranschen, och började därför att leta efter ett lämpligt objekt i *Sverige*.

De tidigare pensionärslägenheterna i *Undrom* visade sig bli Cyrilles allra första svenska fastighetsprospekt. *”Fastigheten väckte genast mitt intresse och jag såg det som en utmaning att göra den lönsam och att få den på fötter igen”*, berättar han och tillägger att både en Blocketannons och ett flygblad är på gång, i hopp om att han ska kunna hyra ut de lägenheter som för stunden står tomma. Han har även gjort en lång lista på vad han tycker behöver åtgärdas och förbättras på fastigheten. *”Min förhoppning är att dom nuvarande hyresgästerna ska kunna märka ett positiv förändring med mej som ägare och jag planerar även att sätta mej ned med varje enskild hyresgäst och samtala om den nuvarande situationen och om framtiden”*, säger Cyrille.

Att han som fastighetsägare även fortsättningsvis kommer att vara bosatt i *Stockholm*, ser han inte som något problem. En ny vaktmästare finns nämligen på plats i fastigheten och han planerar själv ska fara till *Undrom* en gång i månaden.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ett antal lägenheter finns nu för uthyrning i Undrom.

FRANKRIKE

Statsskick: Semipresidentiell republik
Yta: 640 679 km²
Huvudstad: Paris (ca 2,2 milj tätort/ca 11 milj storstad)
Högsta berg: Mont Blanc (4 810 möh)
Invånarantal: Ca 67,4 miljoner (2021)
Invånare/km²: 104
Naturlig befolkningsökning: 0,4% (2017)
Medellivslängd: Kvinnor 85,2 år & män 79,2 år (2019)
Religion: Katoliker (70%), protestanter (2%), muslimer (6%)
Läs- & skrivkunnighet: 99%
BNP/invånare: Ca 400 000 kr (2019)
Naturtillgångar: Kol, järnmalm, bauxit & zink
Viktigaste exportvaror: Fordon, flygplan, läkemedel & jordbruksprodukter **Valuta:** Euro

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den färske mjölkbonden Märta Åslund tycker att hon har gjort ett rätt yrkesval i livet.

Grillomstjejen Märta Åslund har påbörjat sin karriär som mjölkbonde

Märta Åslund hoppas att kunna försörja sig som mjölkbonde inom en snar framtid

Det hör inte direkt till vanligheterna att bygdens egna ungdomar bestämmer sig för att stanna kvar i bygden och skapa sig en tillvaro här. Därför är det extra roligt när något sådant sker och framförallt då att få dokumentera detta i *Botebladet*. Grillomstjejen *Märta Åslund* tillhör just den kategorin ungdomar.

Märta och jag bestämmer träff på ladugårdsbacken på jordbruket i *Grillom*. Efter att tillsammans ha gjort ett fotobesök inne i ladugården bjuder Märta in mig i gårdens manskapsbod. Det tar dock en god stund innan jag får möjlighet att intervjua Märta, eftersom det för stunden råkar vara fikapaus för övriga engagerade på gården. Dagen till ära har Märtas pappa Eskil, för att fira Märta, snärtat upp till *Sollefteå* för att inhandla en jordgubbstårta. Det är nämligen tradition på gården att man firar

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Dagen till ära bjöds det på tårta i manskapsboden eftersom Märta Åslunds mjölkkor hade passerat en magisk gräns.

lite extra när man, under två dagars mjölkning, har lyckas passera gränsen för ett nytt hundratal liter mjölk. Vid den sista mjölkleveransen visade det sig nämligen att Märtas kor hade producerat över 1 500 liter mjölk.

Efter avslutad gemytlig gemenskap kring fikabordet får jag tillfälle till en pratstund med Märta. Hon berättar inledningsvis att hon tillbringade sitt första år i *Grillom*. Ett år gammal gick familjens flyttlass till *Nordmaling*, men till vårterminen i klass 2 var familjen åter tillbaka i *Grillom*. Låg- och mellanstadieåren tillbringade hon på *Kalknäs skola*. När det sedan blev dags för henne att börja på högstadiet, så ville hennes föräldrar testa något nytt. Mamma Gun flyttade då, med döttrarna Märta och Alva, till *Åland* för att få möjlighet att bedriva hemundervisning. I *Finland* har man nämligen inte, till motsats till *Sverige*; skolplikt utan istället läroplikt. Efter ett år var man tillbaka på hemmaplan och Märta kom att gå de återstående högstadieåren på *Vallaskolan* i *Sollefteå*. Därefter blev det dags för gymnasiestudier och första året kom Märta att gå på *Fordons- och transportprogrammet* i *Boden*. De två påföljande åren tillbringade hon på *GB-skolan* i *Sollefteå*, med inriktning på lastbil och mobila maskiner. Sommaren 2020 tog hon slutligen studenten.

Märta berättar vidare att hon, under gymnasietiden brukade jobba, under loven och ett pass nästan varje helg,

forts. nästa sida

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Märta Åslund tillbringar mycket tid i ladugården.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

På gården i Grillom kan Märta Åslund, i skrivande stund, glädja sig åt 38 kor och 28 kalvar.

på *Martin* och *Helene Näsholms* jordbruk i *Gålva*. Jobbet bestod bl a i att mjölka korna och köra traktor i samband med skördarna. Under sommaren, efter att ha slutat gymnasiet, blev det ytterligare jobb hos dem. I september 2020 fick Märta jobb hos *Altins Trafik AB* i *Undrom* och ganska direkt började hon att jobba som krossmaskinist i företaget. *”Jobbet har tagit mej till en mängd olika grustäkter runt om i länet och för det mesta sitter jag i hjullastaren och matar krossen med sten”*, förklarar hon. Men ibland strular det och då kan jobbet vara riktigt krävande; med t ex tunga lyft och en hel del skruvande. *”Men jag trivs jättebra med jobbet som krossmaskinist!”*, summerar Märta.

Märta berättar att pappa Eskil under ganska många år och i olika omgångar har – både själv och tillsammans med brodern Martin (se *Botebladets* vårnummer 2017 på *www.botea.se)* – bedrivit mjölkproduktion på jordbruket i *Grillom*. Mellan 2011-2018 även tillsammans med hustrun Gun. Därav har både Märta och hennes syster växt upp med både kor och höns. Ju äldre de blev, desto större ansvar fick de ta i familjeföretaget.

Under hösten 2020 började Märta umgås med tanken att skaffa egna kor och, med samma upplägg som pappan haft, hyra koplatser av farbrodern Martin. *”Jag räknade med att dom första fem åren skulle komma att bli tunga, men att jag förhoppningsvis skulle kunna täcka kostnaderna”*, minns hon. Sagt och gjort! I maj 2021 startade hon en enskild firma, som än så länge rätt och slätt heter *Märta Åslund*. I mitten av juni anlände det två första mjölkande korna tillsammans med tolv kvigor. *”Det var roligt och jag kände mej riktigt lycklig och det var svårt att ta in att det faktiskt var mina kor!”*, berättar Märta och ler stort. Några dagar senare rullade nästa gäng in; nu i form av sex mjölkkor och sex kvigor. I skrivande stund består djurbesättningen av 38 kor och 28 kalvar, som samsas i ladugården tillsammans med Martins 36 kor, 40-talet kalvar, två tjurar plus Guns 16 fjällkor.

När Märta, måndag-torsdag, jobbar hos Altins, så hjälper Eskil, Gun och Alva henne med ladugårdssysslorna. Resterande dagar tillbringar hon det mesta av sin tid i ladugården och tar även några av mjölkningspassen. Det märks tydligt att Märta, så här långt, är tacksam och glad över sitt yrkesval. *”Det bästa med livet som mjölkbonde är att få umgås med djuren och se hur både dom och företaget i sej utvecklas! Likaså är jobbet väldigt varierande”*, konstaterar Märta med ett brett leende.

Märtas långsiktiga plan, när det gäller framtiden, är att kunna ta över gården efter Martin. Närmast på dagordningen står dock att utveckla företaget och att få det att gå runt och att även kunna öka djurbesättningen. Just nu handlar därför hennes liv i mångt och mycket om arbete och det blir därför inte mycket tid över för några fritidssysselsättningar. Ett av Märtas stora intressen har dock, sedan barnsben, varit hästar och det har alltid funnits hästar i familjen. Redan 5-6 år gammal fick Märta sin första ponny och med åren har det passerat nästan dussinet hästar på gården. Idag finns det fem hästar där, varav en av dem är Märtas. Lite tid lär hon också få avsätta till det styrelseuppdrag, i *LRF:s ungdomssektion* i *Västernorrland*, som hon tackade ja till i höstas. *Botebladet* ber att få önska Märta lycka till när det gäller hennes framtid som både företagare och mjölkbonde.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Märta Åslund tycker om att umgås med sina djur och att se hur både de och hennes företag utvecklas.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Maria Jönsson, ny ordförande i Sunnersta Folkets Hus, hoppas på att kunna utveckla föreningens verksamhet.

Ordförandefrågan i Sunnersta Folkets Hus har fått en lösning

De mörka moln, som hängde över föreningen ett tag, skingrades på ett smått mirakulöst sätt

Botebladet kunde i förra numret, via braskande rubriker, berätta om en allvarlig kris för *Sunnersta Folkets Hus*. Beskedet löd att föreningen var nedläggningshotad, eftersom man saknade ordförande, kassör och revisor. Sedan dess har dock ordförande- och kassörsposten kunna fyllas!

Den person som visat sig villig att axla det viktiga ordförandeskapet, är Sunnerstabon *Maria Jönsson*. Men det är först i samband med föreningens årsmöte, den 7/4, som hennes ordförandeskap blir klubbat och klart. Detta torde dock bara vara en formsak, eftersom det inte lär finnas alltför många aspiranter till posten.

När *Botebladets* utsände gör ett hastigt inhopp på ett styrelsemöte i februari, är det några styrelsemedlemmar, inklusive Maria, som har giltigt förfall. När vi sedan sammanstrålar för fotografering, så säger Maria: *”Det känns jätteroligt att få förtroendet att kunna få driva Sunnersta vidare. Förhoppningsvis blir det något bra för alla. Jag tror på det här, men jag hoppas samtidigt på lite av en mjukstart!”*

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Uta Körner (t v) har gått in som föreningens kassör.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Joel Ölund är på gång att avsluta sitt ordförandeskap.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Michael Ekström och Anna Åkerman, tillsammans med sonen Anton, trivs med tillvaron i Stöndarbrännan.

Michael Ekström och Anna Åkerman har funnit sin plats på jorden

Det trauma som Michael och Anna genomgick för sex år sedan kom lyckligtvis att sluta bra

Det är både roligt och inspirerande när unga människor väljer att flytta till *Boteå*. Men kanske ännu roligare är det när *Boteås* egna ungdomar väljer att stanna kvar i bygden. *Michael Ekström* och *Anna Åkerman* är två ungdomar som passar in i båda de kategorierna.

Michael (eller Micke som han kallas) växte upp i *Offer* och har, förutom under en mycket kort sejour på några månader i *Sollefteå*, under hela sitt liv bott i *Boteå*. *”Det har varit riktigt bra att få växa upp i Boteå och det har alltid funnits saker att göra”*, berättar han. Sina inledande skolår tillbringade Micke på *Kalknäs skola*. Därefter blev det *Nipanskolan* och avslutningsvis *Transporttekniska programmet* på *GB-skolan* i *Sollefteå*. Efter avslutade gymnasiestudier fick han jobb på gruvföretaget *EuroMining* och under 2½ år kom han att jobba med byggnationen av *Botniabanan* i området kring *Sidensjö*. Därefter jobbade han, till och från under några år, i pappa *Dan Anderssons* byggfirma. Sedan 2014 har han varit anställd hos *TSB Borrentreprenad* i *Sollefteå*.

2007 köpte Micke huset i *Stöndarbrännan*, som han och sambon Anna bor i idag. Det för oss osökt in på just Anna, som inledningsvis berättar att hon växte upp i *Långsele*, där hon även kom att tillbringa sina grundskoleår. För Anna kom det att handla om det estetiska programmet på *GB-skolan* och under studietiden sommarjobbade hon inom *Sollefteå hemtjänst*. Det visar sig att Anna har ett lite mer omfattande CV än Micke. Efter avslutade gymnasiestudier jobbade hon nämligen som vikarie inom hemtjänsten, samtidigt som hon gjorde inhopp på tvätteriet i *Långsele* och dessutom läste upp sina betyg på komvux. Efter det jobbade hon, i princip full tid, ett år på *KappAhl* i *Sollefteå* och därefter som lokalvårdare under ett par års tid. Därefter jobbade hon ett år hos *Erikshjälpen* och tre år hos *MM*. Fortsättning följer...

2015 träffades Anna och Micke och de blev strax ett par. Året därpå flyttade Anna in hos Micke i *Stöndarbrännan* och i december 2016 kom sonen Anton till världen och lyckan var total i familjen. Men efter en månad började dock Anton att kräkas okontrollerat och minskade snabbt i vikt. BVC-personalen misstänkte att det kunde röra sig om någon form av allergi, men så visade sig inte vara fallet. Anna och Micke slussades mellan BVC och barnmottagningen under några veckor, dock utan att få någon hjälp. Efter att ha sökt runt på nätet fattade de misstankar om att Anton eventuellt kunde ha problem med

sin magmun. Men när de berättade för sjukvården om sina misstankar, upplevde de att de inte blev tagna på allvar. Anton hade nu minskat i vikt från 4 280 gram till 1870 gram. Anna och Micke insisterade då på att man skulle göra en ultraljudsundersökning på Antons mage. Det visade sig då, enligt läkarna, att Antons magmun inte kunde öppna sig eftersom den var dubbelt så stor mot normalt. *”Man tycker givetvis att dom borde ha kunnat gjort den undersökningen redan från början”*, konstaterar Anna och suckar djupt. Familjen skickades genast till *Sundsvall* för operation, men det visade sig att Anton var alldeles för svag för operation. Efter ett par dagar, med närings- och vätskedropp, skickades de vidare till specialistvård i *Uppsala*. Men även där konstaterades det att han var alltför svag för att bli opererad. Efter ytterligare ett par dagar ägde till sist operationen rum och lyckligtvis gick den bra. *”Läkaren sa dock att Anton inte skulle ha överlevt i ytterligare en vecka utan operation”*, berättar Anna med ett visst darr på rösten.

Tacksamt nog repade sig dock Anton ganska kvickt och idag är han en glad och pigg femåring. I dagarna har det gått sex år sedan den traumatiska tid som familjen fick gå igenom och minnena finns fortfarande kvar. *”Varje år, vid den här tiden, så ekar läkarens ord inom mej”*, berättar Anna.

Anna och Micke har valt att, i olika sociala medier, vara öppenhjärtliga med sina upplevelser och erfarenheter i hopp om att kunna hjälpa andra föräldrar som kanske hamnar i en liknande situation som den som de själva hamnade i. Det är också därför som de väljer att dela sina upplevelser med *Botebladets* läsare; detta för att inte någon annan ska behöva riskera att mista ett barn.

Efter att ha varit mammaledig i ett år, bestämde sig Anna för att pröva på något nytt. Inledningsvis kom hon att jobba extra i köket på *Vallänge särskilt boende* under ett år. Från 2019 jobbade hon ett år i klädbutiken *Vilja* i *Sollefteå* och året därpå sökte hon och fick en 75%-ig anställning i köket på *Vallänge*. *”Jag trivs jättebra där; både med brukarna och arbetskamraterna, och värmen och glädjen bland både brukare och personal gör mej alltid väldigt glad!”*, konstaterar Anna tacksamt.

Det är fullt förståeligt att både Anna och Micke trivs med sin tillvaro i *Stöndarbrännan*; där de har naturen tätt inpå knuten och där tystnaden nästan går att ta på. I hushållet finns också *Benny* och *Butten*, som är två pigga vofsingar av rasen *Jack Russell terriers*. För något år sedan somnade *Turbo*, Annas häst sedan 19 år tillbaka, in och tanken finns att införskaffa en ny häst när en rätt sådan dyker upp. Annars går Anna, en gång i veckan, på spinning i *Sunnersta Folkets Hus* och gymmar regelbundet tillsammans med Micke. *”Att få vara med familjen betyder dock allt!”*, konstaterar hon avslutningsvis. För Mickes del så var, under nästan 20 års tid, motocross motorcykeln hans stora intresse. På senare år har det dock mer kommit att handla om gymträning och fiske.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Anna, Michael, Anton, Benny och Bulten har naturen tätt inpå knuten där de huserar i Stöndarbrännan.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Stockholmstjejen Therese Andersson trivs verkligen med sin nya tillvaro i Boteå.

Therese Andersson bytte stressen i Stockholm mot lugnet i Gålsjö

Natur- och friluftsmänniskan Therese Andersson upplever att hon valde helt rätt när hon slog sig ned i Gålsjö

Gålsjöbon *Therese Andersson*, som är en av *Boteås* färskaste invånare, kom inflyttandes till bygden i augusti i fjol. *”När jag, efter 28 år tillsammans, bröt upp med min sambo, så kände jag att det var dags för en nystart i livet”*, berättar Therese. Hon var redan väl bekant med området, eftersom hon hade en del goda vänner här och även hade varit här på en del jobbresor. *”Dessutom gillade jag området – för det är en fantastisk natur på dom här breddgraderna – så det kändes naturligt för mej att söka mej hit!”*, fortsätter hon.

Genom en kontakt med en Boteåbo, via *Facebook*, fick hon tips om att det eventuellt fanns lediga lägenheter i längorna på *Gålsjö*. I juni förra året gjorde hon därför ett studiebesök i *Gålsjö* och det blev lite av kärlek vid första ögonkastet. ”*Jag blev jätteförtjust direkt och som det har visat sej; så gjorde jag ett rätt val, för jag, och mina katter; Maja och Docka, trivs jättebra och har två fantastiska hyresvärdar i Gun och Hugo. Dom ser verkligen till att jag ska trivas!”*, konstaterar Therese

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Tack vare omfattande skoterspår runt husknuten, har Therese stor glädje av sin införskaffade snöskoter.

lyriskt med ett litet leende.

Men vem är då egentligen denne Therese!? Hon berättar att hon föddes på *Huddinge BB*, hon växte upp i *Botkyrka* och att hennes familj flyttade till *Haninge* när hon var i nioårsåldern. Efter avslutade gymnasiestudier, på *Handel och kontorsprogrammet*, gjorde Therese lumpen som lastbilsförare och sjukvårdsman på garnisionen i *Enköping*. På den tiden var det inte direkt vanligt att tjejer gjorde militärtjänst. Men hon och bästa kompisen hade nämligen utarbetat en plan, vilken också visade sig gå i lås. Men innan vi nämner något vidare om det, så behöver vi backa lite i tiden.

Therese berättar att hon alltid har varit en hästtjej och i tolvårsåldern fick hon sin första häst; i form av en ponny. Ganska direkt började hon, via ridskolan som hon gick på, att tävla och 16 år gammal skaffade hon sin första s k storhäst. Det var dock inte så smidigt att alltid behöva lita till att andra skjutsade henne till tävlingarna. Tanken på att själv skaffa lastbilskörkort, för att själv kunna ta sig till tävlingarna via egen maskin, dök därför upp. Planen blev att, via militärtjänstgöring, kostnadsfritt kunna skaffa sig den nödvändiga behörigheten. Som vi redan har konstaterat, lyckades hon och kompisen med sitt uppsåt. Under åren, fram till 2009, hade Therese ett antal hästar, som hon till och från tävlade med. 2009 gjorde hon lite av en kursändring i det att hon skaffade sin första häst av rasen *Shire*, som är världens största hästras. *”Tanken var egentligen att sluta med tävlandet för att låta hästen bli en oas efter jobbet och mer av en hobby. Men så blev det inte riktigt”*, berättar Therese. *”För när jag insåg vilken fantastisk hästras som Shiren är, så började jag på nytt att tävla; både in- och utrikes.”* Idag är hon inne på sin tredje *Shirehäst*, som dock troligtvis lär bli hennes sista. Cindy, som Therese har haft sedan 2014, och vars mankhöjd är hela 187 cm, har hon placerad i *Själevad*, eftersom hon inte har lyckats hitta något stall och stallplats, på närmare håll, som rymmer henne.

Efter lumpen, i mitten av 1990-talet, började Therese att jobba som lastbilschaufför i *Stockholm* och har så gjort allt sedan dess. I början av 2009 bestämde hon sig för att starta egen firma och vid halvårsskiftet, efter inköp av lastbil och klart med trafiktillståndet, så drog hon igång. Bilen, en fyraxlad kranväxlare, tvingades hon dock att sälja 2014, eftersom den inte längre levde upp till euroklassens miljökrav. Sedan dess har hon, via sitt företag, erbjudit sina tjänster till olika företag. Som egen företagare bestämmer hon helt och hållet själv när hon ska jobba respektive vara ledig. För det mesta är hon nere i *Stockholm* en vecka i taget och på hemmaplan ett par veckor i månaden.

Therese har enbart positiva saker att säga om sitt första halvår i *Gålsjö*. *”Jag är en friluftsmänniska som verkligen gillar att vara ute i skog och mark. Dessutom uppskattar jag det total lugn som är här”*, säger hon med tindrande ögon. Inför vintern investerade Therese både i en snöskoter och ett par sparkar.

Therese har redan börjat komma in i bygden och ganska direkt kom hon med i *Boteå Byavakt* och har i vinter redan hunnit med att patrullera vid ett antal tillfällen. *”Bor man i den här bygden, så ska man självklart vara med och bidra till den!”*, resonerar hon.

av Rolf Ronestjärna

SHIREHÄST

Shirehästen är en stor kallblodig arbetshäst som härstammar från England. Shirehästar används främst som draghästar och räknas som världens största hästras, där den största hästen hade en mankhöjd på 2,19 meter och vägde 1,5 ton. Shirehästen utvecklades ur destrierhästen, en stor medeltida krigshästras. Shirens kraft och uthållighet gör den till en idealisk draghäst. Efter andra världskriget minskade efterfrågan på arbetshästar, som en följd av den ökade mekaniseringen av samhället och snart var det bara bryggerierna som fortsatte att använda Shiren för att dra sina ölvagnar i reklamkampanjer. Detta skulle dock bidra till rasens räddning, för när bryggeriernas reklamölvagnar åkte runt i städerna på 1970-talet, ökade intresset för Shiren som maffig kör- eller paradhäst.

KÄLLA: WIKIPEDIA

FOTO: ADAM JOHANSSON

Thereses Shirehäst Cindy är imponerande stor.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Therese uppskattar verkligen stillheten i Gålsjö.

PORTRÄTTET

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gunilla Lundström

Törstabon Gunilla Lundström hade mammor i två olika världsdelar

I denna utgåva av Botebladet möter vi Törstabon Gunilla Lundström

Törstabon *Gunilla Lundström* är ytterligare en av alla dessa hjältar som ställt upp för en Porträttetintervju, både för *Botebladets* fortlevnad och för den goda sakens skull. Ett sådant engagemang uppmuntrar verkligen!

Gunilla, som enligt *Wikipedia* både delar födelseår och födelsemånad med *Liza Minelli* och *Timothy Dalton*, berättar inledningsvis att hon föddes på

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Törstabon Gunilla Lundström har snart varit bosatt 50 år i Boteå.

FEM SNABBA FRÅGOR:

Mitt älsklingsplagg:
- Min vita tröja från Irland.

Sån är jag:
- Ganska tillbakadragen.

Tre föremål jag skulle ta med till en öde ö:
- Dricksvatten, foton på barn och barnbarn, samt penna och papper.

Jag blir glad när:
- Barn och barnbarn kommer och hälsar på.

Någon jag gärna vill träffa:
- Barbara Breneman, min extramamma i USA.

Arvidsjaurs BB och att hon kom att växa upp i *Glommersträsk*, ca 4,5 mil från *Arvidsjaur*. Föräldrarna *Johan* och *Astrid Lundström*, som båda jobbade som slaktare och sålde kött och köttprodukter från det egna slakteriet, härstammade från *Skellefteå* respektive *Kalix*.

Gunilla, som var nummer fem i en syskonskara bestående av sex barn, tillbringade grundskoleåren i *Glommersträsk* och gick realskolan i *Arvidsjaur*. Hon berättar att hon hade en bra uppväxt och att hon från tidiga år fick vara med och hjälpa till med både hushållssysslorna och i slakteriet. Vid den här tiden var *Glommersträsk* lite av en metropol och i byn fanns det både biograf och en teater, där Gunilla även deltog i teaterverksamheten. Matinéfilmerna till ära, men mest spännande var det dock när hon och kompisarna lyckades smita in på vuxenfilmerna. Ett tydligt minne är filmen *Öster om Eden* (1955) med *James Dean*, som var något av en idol för henne på den tiden. *”Man fick verkligen mycket kultur i sej!”*, minns Gunilla och ler.

Det fanns ingen brist på lekkamrater i byn och sommartid kom det att handla om både inne- och utelekar, där framförallt brännboll stod högt i kurs. Vintertid åkte man skridskor och skidor, det senare både på längden och tvären. Byn hade dessutom ett duktigt hockeylag, som bl a lockade byns barn och ungdomar till sina matcher.

Inför gymnasiet sökte och fick Gunilla ett stipendium från organisationen *AFS Interkultur Sverige*, som möjliggjorde det för henne att, under läsåret 1963-1964, studera på high school i *USA*. Där hamnade hon hos en fyrbarnsfamilj i *Des Moines* i staten *Iowa*. Gunilla visade sig vara den ende svensken på skolan och året i *USA* avslutades med en omfattande resa; där bl a *New York*, *Washington DC*, *Philadelphia* och *Niagarafallen* besöktes.

AFS Interkultur Sverige

AFS Interkultur Sverige är en internationell ickevinstinriktad organisation som genom utbytesprogram ger ungdomar möjligheter att åka ut i världen som utbytesstudent eller volontär. Dess slogan är "Connecting lives, sharing cultures (Binda samman liv, dela kulturer)".
AFS startades 1914 under ledning av amerikanen A. Piatt Andrew, som var ambulansförare och hjälpte till att transportera sårade soldater under första världskriget. Förkortningen **AFS** stod från början för **American Field Service**, då den syftade på den grupp amerikanska ambulansförare som hjälpte till under kriget.

KÄLLA: WIKIPEDIA

Gruppen av utbytesstudenter fick även möjlighet att träffa president *Lyndon B Johnson* och senator *Robert F Kennedy*. ”*Inte nog med att mina engelskakunskaper förbättrades, jag fick också en extrafamilj som jag har haft nära och kontinuerlig kontakt med sedan dess*”, berättar Gunilla. Under åren har hon gjort mängder av resor till sin extrafamilj i *USA* och till andra nära vänner som hon lärde känna under vistelsen. De har på samma sätt besökt henne i *Sverige* vid ett antal tillfällen. Det visade

forts. nästa sida

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Utsikten från Gunilla Lundströms köksfönster, i bostaden Törsta, tröttnar man inte på i första laget.

sig dock inte bli lätt för Gunilla att komma hem till *Sverige*. Hennes engelskalärare såg nämligen inte med blida ögon på Gunillas amerikanska uttal och kom därför att göra livet surt för henne.

Efter gymnasiet kom Gunilla in på *Socialhögskolan* i *Umeå*, där hon utbildade sig till socionom. Under slutfasen av studietiden träffade hon och blev tillsammans med Nackakillen *Tomas Byström* (Gunilla och Tomas valde att gå skilda vägar i mitten av 1990-talet). 1971, efter avklarad utbildning, fick Gunilla jobb i *Sollefteå* som socionom och 1974 gick parets flyttlass till *Törsta*. Året därpå föddes dottern Lisa, som bor i *Stockholm*, har två barn och jobbar som testare på *Handelsbankens* IT-avdelning. 1979 föddes dottern Julia, som bor i *Stockholm* tillsammans med sin sambo, har två barn och jobbar som grafisk designer.

I mitten av 1980-talet fick Gunilla en tjänst inom barn- och ungdomspsykiatrin i *Sollefteå* och där kom hon att jobba fram till dess att hon gick i pension. *”Jag har fantastiska minnen från mina år inom den s k omsorgsverksamheten. Det har varit väldigt glädjande att få leva och verka i en tid då man kunde få hjälpa och stötta människor!”*, summerar Gunilla sina nästan 40 år som socionom.

Gunilla har under hela sitt liv haft ett stort intresse av att resa och besöka andra kulturer (se *Botebladets* höstnummer 2013 på *www.botea.se*) och hon har haft förmånen att besöka ett 30-tal länder. *”Jag har levt ett mycket rikt liv i fråga om familj och vänner. Jag har även besökt många spännande platser och gjort starka upplevelser”*, konstaterar Gunilla med tacksamhet i rösten.

Gunilla berättar vidare att hon även har tyckt om att sy, brodera och slöjda. *”Jag har nämligen alltid tyckt om att skapa med mina händer och det är nåt som jag har fått efter min mamma.”* I samband med uppväxten i *Glommersträsk* grundlades ett stort teaterintresse hos Gunilla och under *Kulturföreningen Botatons* storhetstid var hon med och hjälpte till i teaterverksamheten och var bl a med i teateruppsättningen *Gnistor*, som uppfördes under ett par somrar på *Gålsjö* i början av 1990-talet. Hennes filmintresse har också hållit i sig under årens lopp och hon har varit en trogen medlem i *Boteå Filmstudio* ända sedan föreningen bildades för drygt 20 år sedan. Under många år, innan hennes röst började svika henne, var hon även med i *Boteåkören*. *”Det har varit bra att få bo i Boteå och det är, som jag brukar säga; He ä fint e folk i Boteå!”*, summerar Gunilla sina snart 50 år i *Boteå*.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Den gamla järnspisen i Gunillas kök värmer skönt.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gunilla Lundström har alltid tyckt om att arbeta med sina händer och bl a tycker hon om att brodera.

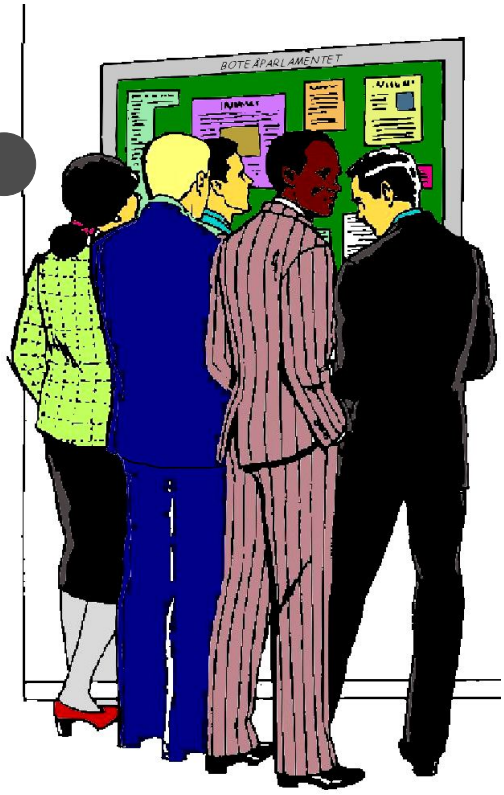

Boteåparlamentet informerar

PRENUMERATION BOTEBLADET

Prenumerera på Botebladet!!!

Känner Du någon utflyttad Boteåbo eller annan person som skulle vilja få Botebladet i brevlådan? Är Du själv inte bosatt här, men ändå vill läsa Botebladet? Vill Du prenumerera på Botebladet för någon annans räkning? Möjligheten finns i så fall att, till det låga priset av **200 kr/år** (inklusive porto), få tidningen skickad dit Du vill!

Vänligen kontakta prenumerationsansvarig: *Karin Ronestjärna, Tel: 0612 - 601 23* eller skicka ett vykort till redaktionen på adress: *Botebladet, c/o Karin Ronestjärna, Undrom 140, 881 95 Undrom*. Allra enklast är det att skicka ett mail till **karin@ronestar.nu**

Boteåparlamentets Bankgironummer är 5548-6377

VIKTIG INFO

REDAKTIONELLT MATERIAL

Lämna alltid in information för **Anslagstavlan** (såsom evenemangstips och annan reklam) till redaktionen i god tid innan angivet presstopp (ju tidigare desto bättre). Det som kommer in i sista minuten tas in i mån av tid och plats. **Artiklar och reportage måste lämnas in minst en vecka före presstopp**. Maila alltid så stora bilder som möjligt, för att få bästa slutresultat. Glöm inte bort att ange fotograf och vilka personer som finns med på bilderna. Bidrag tas helst emot via mail eller USB-minne. Maskinskriven text funkar också, men dock helst bara i nödfall. Mailadressen är som tidigare: **botebladet@botea.se**

LEDIGA HUS I BOTEÅ

Hör av Dig till **Boteå Husgrupp** om Du känner till något hus som är till salu eller står tomt i Boteå. Det finns nämligen fortfarande folk som kan tänkas vara intresserade av att flytta hit och som därför söker boende. Tag även vara på möjligheten att hitta och annonsera ut hus via Boteåparlamentets hemsida på **www.botea.se**.

Kontaktperson: Lennart Johansson, 073-834 06 82.

LEDIGA LÄGENHETER I UNDROM

Just nu finns det ett antal en- och tvårumslägenheter på tidigare pensionärshemmet i Undrom. Vid intresse kontakta fastighetsägaren Cyrille Firino Martell på 076-32 35 983 för ytterligare information.

Lägenheten på bilden är inte för uthyrning.

Pengaregn över föreningar i Sollefteå: "Fantastiskt"

SOLLEFTEÅ Sollefteå valde tidigare att satsa totalt 500 000 på att lyfta centrumbilden i Sollefteå, Junsele, Ramsele, Långsele och Näsåker.

Nu tar man detta ett steg till och pytsar ut ytterligare 700 000 kronor till sju olika byar på landsbygden runt om i kommunen.

– Är det inte fantastiskt, tycker Karin Lidén, lycklig över att Österforse IF får en summa av 100 000 kronor.

Förutom Österforse kommer 100 000 kronor vardera att gå till Graninge, Helgum, Edsele, Resele, Ed och Boteå för att de också ska få en god möjlighet att förverkliga sina utvecklingsplaner.

I Österforse vill Karin Lidén och andra i föreningen satsa på att utveckla området kring Kullaborg. FOTO: JONNY DAHLGREN

Karin har varit aktiv inom Österforse IF i 40 år på olika poster och senaste tio åren som kassör.

– Förstår du vilken lycka det här är för oss som en liten förening där vi har små medel att röra oss med, fortsätter Karin.

I Österforse IF ingår byalaget som en sektion och tillsammans har de många idéer över hur de vill utveckla sin bygd.

De skulle framför allt vilja bygga en servicebyggnad med riktiga toaletter vid båthuset/Kullaborg som är en populär festlokal och i princip uthyrd varje helg under sommarhalvåret.

– Vid området skulle vi även vilja göra uppställningsplatser för husbilar och husvagnar. Dessutom har vi talat i många år om att sätta upp en bastu därute, berättar Karin.

– Andra tänkbara satsningar för att utveckla bygden är att göra insatser vid idrottsplatsen och sedan har vi en fantastisk historia i Österforse som vi gärna skulle vilja dokumentera lite bättre, fortsätter Karin.

En summa på 100 000 kan även ses som en bra ingång om man som förening vill söka bidrag hos andra instanser för ett på olika sätt utveckla sin bygd.

– Det krävs oftast en egen insats som kan vara förhållandevis stor när man vill söka bidrag. Det här tillskottet betyder mycket ur det hänseendet och vi ser det som en otroligt fin och välkommen julklapp, säger Karin.

Kommunstyrelsens ordförande, Johan Andersson (C), om varför de vill fortsätta att utveckla landsbygden i kommunen:

– För oss är det väldigt viktigt att ta vara på den drivkraft och det engagemang som finns på landsbygden. En aktiv landsbygd som ges möjlighet att leva och växa i alla dess delar är en nyckelfaktor för inflyttning och att kommunen ska kunna utvecklas som helhet, säger Johan och avrundar.

– Jag är väldigt glad över att kommunstyrelsen fattat detta beslut och satsar på de mindre orterna i vår kommun. Resurserna måste spridas i kommunen och jag är övertygad om att denna satsning för landsbygdsutveckling kan användas på ett bra sätt för att växla upp pengar i större projekt för att bidraga till offensiva satsningar och utvecklingsmöjligheter i respektive bygd.

Jonny Dahlgren

I Tidningen Ångermanland, den 9 december, offentliggjordes nyheten om kommunstyrelsens katalysatorpengar.

Boteåbygden har fått katalysatorpengar från Sollefteå kommun

Föreningar och privatpersoner uppmanas att slå sina kloka huvuden ihop och komma in med förslag

I en artikel i *Tidningen Ångermanland* den 9/12 kunde man läsa att var och en av byarna *Österforse*, *Graninge*, *Helgum*, *Edsele*, *Resele*, *Ed* och *Boteå* hade fått ta emot katalysatorpengar på 100 000 kr från *Sollefteå kommun*.

I det beslut som togs i kommunstyrelsen den 7/12, gällande de givna katalysatorpengarna, står det bl a så här: *”Vi vet att civilsamhället gör ett fantastiskt arbete för en levande landsbygd i hela kommunen. Här finns idéerna, initiativkraften och engagemanget för att lyfta just sin bygd en nivå till. Vi vill stötta och uppmuntra den kraften ytterligare. Därför föreslår vi denna landsbygdssatsning, katalysator för landsbygdsutveckling.”* Vidare: *”Katalysatorpengarna ska företrädesvis användas till att växlas upp med projektmedel så som exempelvis LEADER-medel, andra projektmedel eller bygdemedel. Vi vet att en egeninsats med 100 tkr från en förening kan rendera i riktigt stora och givande satsningar och projekt för en bygd. Fokus ska ligga på långsiktighet och strategiska satsningar som ska gynna så många som möjligt i bygden och leda till attraktivare landsbygder i vår kommun, att leva, bo och verka i.”*

En viktig tanke med katalysatorpengarna är alltså att de, via det befintliga föreningslivet, ska komma att gynna så många som möjligt i en bygd. Så här svarade *Johan Andersson*, kommunstyrelsens ordförande, i samband med att *Botebladets* redaktör var i kontakt med honom: *”Tanken med dessa utvecklingspengar är att de ska vara fria, ingen detaljstyrning från kommunen och ingen stress och press att användas upp i år, behandlas transparent, gynna och stimulera den lokala demokratin, gynna samarbete mellan föreningar osv. Användas till något som gynnar många i bygden och gärna användas som medfinansiering i större projekt för att kunna växla upp pengarna ordentligt.”*

av Rolf Ronestjärna

Välkommen till Stormöte i Sunnersta Folkets Hus!!!

Boteåbygden har fått ett ekonomiskt tillskott i form av 100 000 kronor för att kunna utveckla bygden och göra den attraktivare. Vi välkomnar alla idéer. Kom därför och delta i detta kreativa möte i

SUNNERSTA FOLKETS HUS

TORSDAGEN DEN 31 MARS KL 18.30

Om du inte kan närvara, kommer Boteåparlamentet att ordna en idélåda vid butiken i Undrom, där du kan lägga förslag till vad pengarna ska kunna användas till. Lådan kommer att öppnas vid mötet. Det kommer även att finnas en flik på Boteås hemsida **www.botea.se** och även mejladressen **projekt@botea.se** som man kan använda. Mötet planeras att sändas via Zoom.

Boteåparlamentet bjuder på fika.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En handfull kommunrepresentanter gästade Undrom i samband med företagsfrukosten i november.

Kommunen vill träffa Boteås företagare

På Boteåparlamentets förfrågan gör kommunrepresentanterna ett återbesök i Boteå

I november hölls ett företagarmöte i *Undrom*, där *Sollefteå kommun* hade inbjudit *Boteås* företagare till samtal (se förra numret *av Botebladet*). *”Vi kände att vi ville prova nåt nytt och besöka ställen vi sällan eller aldrig har företagsmöten på; som t ex företagslokaler och fik. Då beslöt vi att köra detta i Undrom, Resele, Junsele, Ramsele, Edsele och Långsele”*, förklarar *Jan Röhlander*, på *Sollefteå kommuns näringslivsenhet*, när *Botebladet* kontaktar denne in på det nya året.

KÄLLA: SOLLEFTEÅ KOMMUNS FACEBOOKSIDA

Jan Röhlander, på kommunens näringslivsenhet.

Efter mötet fick *Boteåparlamentet* veta att informationen om novembermötet inte riktigt hade nått fram till alla företagare i bygden, så *Parlamentet* beslutade därför att kontakta kommunen för att be att få ett återbesök. Kommunen tackade med glädje ja till inbjudan. *”Det genomförs, när det inte är pandemi, många möten på olika sätt och tillfällen och det är vårt viktigaste redskap att träffa våra företagare. Våra politiker är också ute på egna företagsbesök och jag och Thomas Östlund är ute när det rings efter oss och även på egna besök. Vi har ju många företag, så det är svårt att hinna med personliga besök hos alla och då är t ex företagsfrukostar bra tillfällen att träffa fler på en och samma gång”*, konstaterar *Jan Röhlander* vidare.

Vårens planerade företagarmöte/frukost kommer att äga rum tisdagen den 26 april kl 8.00-9.30 i *Handlarnhusets* s k galleri i *Undrom*. Butiken, som ansvarar för den planerade frukosten, har uttryckt en önskan om att få fikabeställningen en vecka innan mötet äger rum. Anmäl i butiken senast den 19/4 om du, som företagare, planerar att komma på mötet. En anmälan är också att rekommendera utifall det mötet eventuellt skulle behöva ställas in p g a för lågt intresse.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sedan några år tillbaka får Bo Asplund (t h) hjälp med hålstansningen av Carl-Göran Hansson vid Offers snickeri.

Boteåalmanackan lyfter fram bygden

Årets almanacka blev kraftigt försenad p g a långvariga problem i kommuntryckeriet

Boteåalmanackan, som är bygdens egen almanacka, har årligen getts ut sedan 1999. Initiativtagare till almanackan var *Inga Bodin* i dåvarande *Boteå Hembygdskommitté*. Fotografierna, som har lokal anknytning, har under åren varit själva grundbulten när det gäller almanackans innehåll och det finns ett ständigt behov av fotografier, som dock inte nödvändigtvis behöver vara speciellt gamla.

När det 2011 fanns tydliga indikationer på att utgivningen av almanackan skulle upphöra – beroende på brist på ekonomiska medel och på frivilliga som kunde tänkas jobba vidare med den – så gick *Boteåparlamentet*, byadens byalag, in och stöttade i arbetet att ta fram en ny almanacka. Året därpå tog Parlamentet helt och hållet över ansvaret för almanackan och sedan 2017 har redationen bestått av *Inga Bodin*, *Bo Asplund* och undertecknad.

Under åren har almanackan brukat delas ut i god tid innan jul. Årets almanacka blev dock tyvärr kraftigt försenad, p g a ett omfattande teknikstrul i kommunens tryckeri, och var därför inte färdigtryckt förrän den 20:e januari. Redaktionen beklagar givetvis detta djupt och hoppas att framöver kunna agera så att detta visade sig bli en engångsföreteelse.

av Rolf Ronestjärna

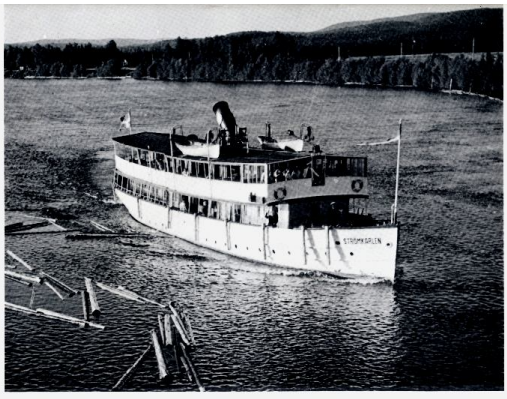

Många gamla foton från bygden har funnits med under åren. Likaså foton med motiv som anknutit till Undroms IF.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Butiksansvarige Sebastian Cardenas tycker att den nya kaffemaskinen har levt upp till förväntningarna.

Livsmedelsbutiken har investerat i en kaffemaskin

Den nya cafédelen i butiken är bara en tillfällig lösning till dess att det planerade cafét står klart

Livsmedelsbutiken i *Undrom* har alltid varit något av en samlingsplats för bygdens folk, något som den tidigare spelhörnan till stor del bidrog till. Tyvärr har det dock visat sig vara väldigt svårt för en butik att få tillbaka sina spelrättigheter, när man en gång väl har tappat dem.

Förhoppningen, hos den nye ägaren av butiken, är dock att butiken åter ska kunna bli en naturlig samlingsplats för byfolket. Som ett led i detta har man därför införskaffat en kaffemaskin och även möblerat den tidigare spelhörnan med tre bord och elva sittplatser. Kaffemaskinen – som har varit igång sedan första veckan i januari och som står placerad i själva butiken till höger om ingången till den tidigare spelhörnan – erbjuder kaffe, espresso, te och choklad och givetvis finns det även möjlighet att köpa till fikabröd.

Butiksansvarige *Sebastian Cardenas* tycker att kaffemaskinen och den nya cafédelen har inneburit något positivt för butiken och han berättar att även en hel del kunder har uttryckt sitt gillande över den. *”Folk tycker att det är jättebra att vi har skaffat en kaffemaskin och cafédelen har redan hunnit bli en samlingspunkt för en del kunder. Även busschaufförerna kommer in då och då för en kaffe”*, konstaterar han.

Tanken är nämligen att man ska flytta över den till det café som man planerar att iordningställa i den f d postlokalen. Planen är att ta upp för en dörr mellan butiken och det tänkta caféet.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: SEBASTIAN CARDENAS

Cafédelen har blivit lite av en samlingsplats för en del.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Även personalen har glädje av den nya kaffemaskinen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Botatons teaterfamilj är ett härligt gäng som trivs bra med att vara tillsammans.

Kulturföreningen Botaton är på gång igen

Efter två års uppehåll är man på banan igen och jobbar just nu på en ny föreställning

En mycket stor del av bygdens föreningsliv har gått på tomgång under pandemin. Så har det även varit för *Botatons Kulturförening* och dess teaterverksamhet. Inför våren 2020 hade man planerat och tränat inför en Tjechovföreställning, som dessvärre fick ställas in. Förhoppningsvis kan den dock komma att sättas upp igen om man lyckas få till en ny vuxengrupp.

Nu är dock teaterverksamheten igång igen och två gånger per vecka träffas ungdomar och ledare, bestående av *Per Magnus Lilja, Christine Faxbrink* och allt i allon *Bo Nordlander*, i *Botatonhuset* inför ett helt nytt projekt. Den här gången handlar det om en musical, vid namn *Nevita*, där *Per Magnus* har skrivit text och där musiken – bestående av sex låtar som just nu är under produktion – är skriven av *Fredrik Abrahamsson*, hemmahörande i *Norrköping*. Premiärdatum för musicalen, som kommer att uppföras i *Sunnersta Folkets Hus*, är satt till den 26:e maj.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Christine Faxbrink, Per Magnus Lilja och Bo Nordlander.

”Verksamheten har legat i malpåse och äntligen har vi kommit igång igen! Det känns fantastiskt kul att våra ungdomar åter har möjlighet att samlas och att teaterfamiljen kan träffas igen!”, konstaterar *Per Magnus*. Varje samling inleds vanligen med samarbetsövningar, avslappning och rytmik, för att svetsa samman gänget och för att man ska kunna lära känna varandra bättre. Redan vid den första samlingen, den 8:e februari, rollbesattes nästan samtliga roller i musicalen. I skrivande stund saknar man fortfarande en person; kille eller tjej i ålderna 13-22 år, som kan spela huvudrollen.

Under våren kommer ungdomarna även få lära sig clownteknik, akrobatik, rytmik, dans och att göra egna masker *”Det är jättekul att vara engagerad i Botaton och vi är ett härligt gäng!”*, säger den f d Undromsbon *Christine Faxbrink*, som far från *Bollstabruk* för att kunna vara med på samlingarna. *Botaton* kämpar, som många andra föreningar i bygden, med en begränsad ekonomi och det finns därför möjlighet att bli stödperson för 75 kr/termin och därmed få rabatt på de föreställningar som körs.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Botebladets filmfreak möttes av en varm och kärleksfull atmosfär när han klev in i lokalen på Solberg.

Boteå Filmstudio är på gång igen

P g a av problem med värmesystemet i Sunnersta Folkets Hus träffades man i Solberg

Boteå Filmstudio, som brukar visa film i *Sunnersta Folkets Hus* varannan måndagskväll under vår och höst, har under pandemin visat film i begränsad omfattning.

Det 28:e februari var det dock nypremiär för filmstudion med filmen *The Father*, med *Anthony Hopkins* i huvudrollen. Vanligtvis brukar man visa sex filmer per termin, men den här terminen blir det dock endast tre filmer. Kommande filmer, som kommer att visas, blir filmen *Minari* (14/3) och filmen *Världens värsta människa* (28/3).

Föreningens huvudsyfte är att främja och öka bygdens intresse för film och att man genom medlemskap i föreningen ska kunna ta del av ett betydligt bredare utbud av filmer än vad man normalt kan göra på vanliga biografer. *Boteå Filmstudio*, som är en ideell förening och har funnits sedan 1999, är ansluten till *Sveriges Förenade Filmstudio (SFF)*, som är en politiskt och religiöst obunden centralorganisation, bestående av hundratalet filmklubbar runt om i *Sverige*, varav *Boteå Filmstudio* lär vara en av de minsta.

Under många år användes en gammal hederlig 32 millimeters projektor, men sedan 2013 sker filmvisningarna med hjälp av videokanon och blu-ray-skiva. Billigare fraktkostnader och betydligt lättsammare hantering låg framför allt till grund för den investeringen.

Inför varje ny filmtermin har föreningsmedlemmarna möjlighet att föreslå filmer och utifrån dessa förslag väljer styrelsen därefter ut de filmer som sedan skall visas. Filmstudions styrelse består idag av *Åsa Fredriksson*, *Eeva-Liisa Victorsson*, *Sofie Mothander*, *Tomas Eklund*, *Bo Kramsjö* och *Tore Victorsson*.

Alla filmintresserade Boteåbor, som har fyllt 15 år, har möjlighet att lösa medlemskort i föreningen, som finns att köpa i anslutning till filmvisningen. Själva gemenskapsbiten sägs vara minst lika viktig som filmen i sig och i samband med filmvisningarna brukar det därför ges möjlighet till trevlig gemenskap kring fikaborden.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

P g a värmeproblem på Sunnersta höll man till i Solberg.

FOTO: JAKOB DAHLSTRÖM

Tidigare Grillomsbon Markus Brattfeldt är idag både en etablerad företagsledare och föreläsare.

Grillomskillen Markus Brattfeldt är mitt i hetluften

Det torde finnas minst en miljon anledningar att hålla ögonen på Markus nu under våren

Det är alltid roligt att, i *Botebladet*, följa upp våra utflyttade Boteåungdomar och se vad de har hittat på sedan de lämnade hembygden. Just *Gästboken*, i tidningen, har fått vara lite av en plattform för detta.

Markus Brattfeldt – som tillbringade hela sin uppväxt i *Grillom* fram till dess att han lämnade boet i 19-årsåldern – är en Boteåkille som det just nu är extra intressant att rikta strålkastarskenet på. Markus, som verkligen brinner för företagande är en ofta anlitad föreläsare kring just vilka möjligheter som detta kan skapa för människor. Han föreläser även en hel del kring hur man skapar sig ett liv med mer frihet och livskvalité. Idag driver Markus två företag; *Ägarskolan*, som är ett utbildningsföretag för företagare och ett investeringsföretag, där han investerar i andra småföretag

Men av vilken anledning är det då intressant att rikta strålkastarljuset på Markus just nu!? Jo, faktum är att han, i dagarna, är högaktuell med anledning av sitt deltagande i TV-programmet *The Apprentice*, TV4:s nya programsatsning, som är på gång att börja sändas. I programmet, som drar igång den 9:e mars och som i *USA* är förknippat med en viss *Donald Trump*, kommer tolv drivna entreprenörer, i hopp om att vinna en miljon, få tävla i att finslipa sina affärsstrategier under ledning av en framgångsrik företagsledare. Efter varje utfört uppdrag granskas deltagarnas prestationer och de får vartefter lämna programmet *”Det kommer att vara ett underhållande program att följa. Jag hoppas att det också kan inspirera fler att bli företagare och realisera sina egna drömmar om eget företagande”*, konstaterar Markus i ett mejl till *Botebladet*.

av Rolf Ronestjärna

ARKIVFOTO 2001: ROLF RONESTJÄRNA

Markus Brattfeldt trampade ur sina barnskor i Boteå.

KÄLLA: INSTAGRAM

Markus Brattfeldt är en ofta anlitad föreläsare.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Hjälparbetet i Internationella gruppen handlar lika mycket om gemenskap och trevlig samvaro.

Möte i Boteå med Internationella gruppen

Deltagarna i den Internationella gruppen gör tillsammans något för att förbättra världen

Botebladets redaktör brukar göra vad han kan för att hålla sig underrättad om det som händer i bygden. När därför *Internationella gruppen* var annonserad för en samling i *Boteå Sockenstuga*, den 21:a februari, for han givetvis dit för ta reda på vad det hela rörde sig om. Väl på plats möttes han av en handfull glada och trevliga damer, som vid hans ankomst just höll på att ordna med fika. För att inte inkräkta på sammankomsten, bad han där att få ringa upp församlingsdiakon *Chatrin Ylvewåg* ett par dagar senare.

Internationella gruppen visar sig vara en grupp eldsjälar i *Sollefteå-Boteå församling*, som varje månad träffas till trevlig samvaro och planering för de två arrangemang som man har varje år; nämligen en julbasar och ett fastecafé på våren. Där brukar gruppen samla in medel till *Act* – som är svenska kyrkans internationella biståndsoch utvecklingsverksamhet (där 83 % av de insamlade medlen når fram) och man utövar även påverkan i internationella rättvisefrågor och utför katastrofinsatser genom partners – och dess olika projekt. Gruppen, som samlas, har även möjlighet att själv bestämma till vilket pågående projekt som man vill att pengarna ska gå till. *”Act och likaså vår devis är; att vi vill omsätta vår tro i handling och alltid sätta människors lika värde och rättigheter i centrum”*, förklarar Chatrin och tillägger: *”Vi hälsar mer än gärna fler människor, som vill vara med och göra en insats för sina medmänniskor, välkomna till vår grupp. Det går bra att kontakta mej, via församlingsexpeditionen, om man skulle vara intresserad!”*, hälsar Chatrin avslutningsvis. I regel brukar man dessutom, på sina månadssamlingar, avsätta en stund för studieverksamhet i något aktuellt ämne.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteåtjejerna Ulla Petersson och Inga Bodin (i mitten till vänster om Chatrin Ylvewåg) är med i gruppen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Dragspelaren Anders Sundberg, från Sollefteå, var dragplåstret vid De Äldres Dag i Boteå kyrka.

De Äldres Dag anordnades i Boteå kyrka

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det soliga höstvädret kan ha inverkat på besöksantalet.

Dragspelaren Anders Sundberg gästspelade

Söndagen den 21:a november arrangerades *De Äldres Dag* i *Boteå kyrka* och *sockenstuga*. Dagen inleddes med mässa och nattvardsgång i kyrkan, där Arlomsbon och tillika kyrkvärden *Maud Lindberg* inledningsvis hälsade de dussinet besökarna välkommen och församlingsprästen *Rolf Öhlén* därefter predikade och församlingsdiakonen *Chatrin Ylwevåg* assisterade.

Den välkände dragspelaren *Anders Sundberg*, från *Sollefteå*, var gäst för dagen och denne bidrog med ett par sånger under själva gudstjänsten och med ytterligare ett antal sånger vid den sopplunch som efteråt ägde rum i *Boteå Sockenstuga*.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Församlingsprästen Rolf Öhlén predikade Guds ord.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Chatrin Ylwevåg bidrog med textläsning och sång.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteåborna fick ett varmt mottagande av Fritidsgården när de kom till butiken för att handla.

Fritidsgården bjöd på glögg och pepparkaka

Arrangemanget kan komma att bli en tradition

Traditioner är något som är viktigt för de allra flesta och förhoppningsvis var det kanske en ny tradition som såg dagens ljus utanför livsmedelsbutiken i *Undrom* den 4:e december. De bybor som dök upp vid butiken på eftermiddagen, fick nämligen ett mycket varmt mottagande – i form av både eldkorgar och värmande glögg och kaffe med kakor – av ett antal glada och trevliga representanter från fritidsgården på *Kalknäs skola*. Undertecknad växlade några ord med bl a *Jörgen Bodin*, som kunde berätta att man gärna skulle vilja göra detta till en årlig tradition och att det i framtiden även kan komma att ske en del kringarrangemang.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ann-Louise Wallblom serverade lite varm dryck.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Varm dryck och eldar spred värme i vinterkylan.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det fanns även möjlighet att värma sig i galleriet.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Undromsungdomarna Ronyah, Moa och Edla stod vid ett av borden i samband med julmarknaden.

Julmarknad i Sunnersta Folkets Hus

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det kylslagna vädret kan ha inverkat på besöksantalet.

Förhållandevis lågt intresse för julmarknaden

Under november och december månad brukar det som oftast dugga tätt med julmarknader i kommunen. Detta torde ha varit en bidragande faktor till att den julmarknad, som hölls i *Sunnersta Folkets Hus* den 28:e november, endast kom att samla en handfull säljare. Att det dessutom var en ganska kylslagen dag, vilket kan ha påverkat besöksfrekvensen, gjorde givetvis inte saken bättre. Till råga på allt fick dessutom, enligt arrangören *Maria Jönsson*, det inplanerade tomtebesöket och ponnyridningen ställas in p g a sjukdom och skada. Men hos utställarna, och den strida strömmen besökare under dagen, var det dock enbart positiva miner.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Maria Jönsson och sambon Björn idkade handel.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Familjen Larsson/Jönsson skötte om fikaserveringen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Smeden Sami Salo visade upp och sålde smide under fyra söndagar i november och december.

Smedjan i Gålsjö fick liv i Adventstid

En ny generation av smeder för arvet vidare

En anspråkslös annons, på anslagstavlan i *Undrom*, skvallrade om att smedjan på *Gålsjö* skulle hållas öppen under samtliga adventssöndagar. Det visade sig att det var smeden *Sami Salo* som stod bakom annonsen och som även under sex veckor i somras höll till i smedjan på *Gålsjö*.

Sami, som till vardags hör hemma i *Gävle*, går just nu på den 3,5 år långa smidesutbildningen på yrkeshögskolan *Järnakademien* i *Kramfors*. Dessförinnan gick han en tvåårig smidesutbildning i *Storvik*. *”Det är häftigt att kunna värma upp järn och därefter kunna forma det som man vill”*, berättar han. Han räknar med att vara tillbaka på *Gålsjö* till sommaren. *av Rolf Ronestjärna*

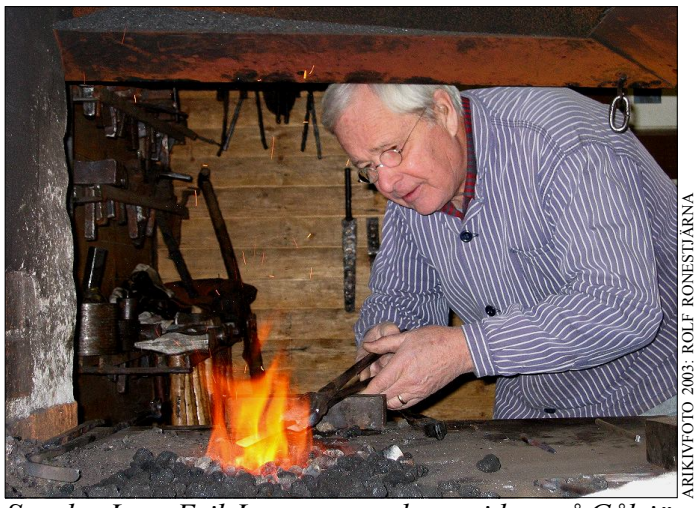

ARKIVFOTO 2003: ROLF RONESTJÄRNA

Smeden Lars-Erik Larssons arv lever vidare på Gålsjö.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det är Gålsjös ägare som upplåter smedjan till Sami.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sami räknar med att hålla till på Gålsjö nästa sommar.

Artikelförfattarens stora tonårsidol var sångaren Cliff Richard, en ikon som passerade 80-årsträcket för ett par år sedan.

Botebladet
Min musik

Ulla Bodin har alltid varit något av en allätare när det gäller musik

Både text och musik har varit viktigt för Ulla Bodin i fråga om den musik som hon har gillat

Musik har alltid varit en stor del av mitt liv. Den första skivan, och som jag inte kunde få nog av, hittade jag hos min mormor och morfar när jag var i femårsåldern. Det var sångaren *Robertino* som sjöng låten *O Sole Mio*.

När det var dags att börja skolan, så var det självklart att det blev ”klapp och klang” i ettan, följt av blockflöjt i tvåan. När det sedan blev dags att välja instrument, så ville jag egentligen börja spela trumpet, efter att på radio ha hört trumpetaren *Arne Lambert* spela *O Mein Papa*. Men istället blev det fiol, eftersom morfar lovade mig att jag skulle få en egen om jag spelade i fyra år. Det var då som jag fick upp ögonen för klassisk musik. *Nötknäpparen* och *Peter och Vargen* var några av de stycken som jag lyssnade på.

När jag började spela fiol, så ökade mitt intresse för klassisk musik. Jag glömmer aldrig en spelning som musikskolans symfoniorkester hade i *Blå hallen* i *Stockholms stadshus*, där vi spelade ett potpurri på *George Gershwins Rhapsody in Blue*. Jag lyssnade mycket på ori-

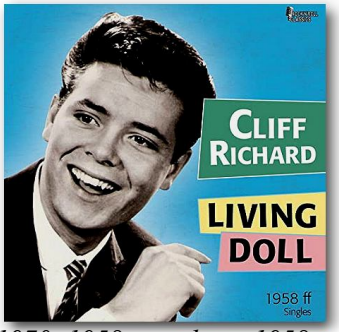

Skivorna med Robertino, Arne Lamberth, George Gershwin och Cliff Richard kom ut 1961, 1970, 1958 respektive 1958.

ginalskivan, där *George Gershwin* egenhändigt spelar hela stycket. I och med det, så upptäckte jag mycket av *George* och *Ira Gershwins* musikskatt. I samma veva lyssnade jag även på *Andrew Lloyd Webbers Jesus Christ Superstar* och *Leonard Bernsteins West Side Story*.

Mina föräldrar hade två album; ett med *James Lasts orkester* och ett med *Mantovanis orkester*, som innehöll många av den tidens musikörhängen. När operan *Trollflöjten*, med *Håkan Hagegård* i huvudrollen, gick på TV satt jag som klistrad framför den. Trots detta fastnade jag inte så mycket för opera, men däremot blev jag glad när *Håkan Hagegård* kom ut med en julskiva samma år, där favoritspåret blev *Adams Julsång* (i folkmun kallad *O Helga Natt*).

Min stora tonårsidol var *Cliff Richard*, trots att han, enligt mina kompisar, var lite väl gammal då. Jag köpte alla skivor med honom som jag kom åt. Än idag kan jag gå och tralla på texterna till *Living Doll*, *Congratulation* och *Power to all our Friends*. Somrarna brukade jag tillbringa i *Sandhamn* med min kompis Mika. Hon älskade *Rolling Stones* och jag minns att vi satt i gillestugan och lyssnade på en av deras EP:s och sjöng med i låten *(I Can't Get No) Satisfaction* nätterna igenom.

I nionde klass började jag även spela trumpet, vilket gjorde att jag lyssnade mycket på storbandsmusik; som t ex *In the Mood* med *Glenn Miller och hans orkester* och skivan *The Atomic Mr. Basie*, från 1958, med *Count Basie och hans orkester*. Genom trumpeten kom jag även i kontakt med *Spårvägens Musikkår* och marschmusik. Där upptäckte jag att det även finns marscher som är värda att lyssna på. Ett speciellt marschminne som jag har, är när vi sommaren 1979, inför högvaktsavlösningen, gick vaktparaden till *Stockholms slott*. Det visade sig dock att jag hade svårt att få tag i ett par svarta kängor i min storlek, så det slutade med att jag istället fick gå i mina svarta morgontofflor! Men som tur var syntes det inte, eftersom jag hade vita damasker utanpå.

Jag har även gillat gruppen *Totos* skivor, där bl a albumet *TOTO IV* har en fantastiskt bra blåssektion. Jag har läst någonstans att de inte hade några noter, utan att det var ren improvisation av otroligt duktiga musiker.

En annan artist, som har en magisk röst, är *Björn Skifs*. Jag lyssnade mycket på många av hans skivor; t ex albumet *Schiffz*. Enligt min åsikt har han en helt fantastisk röst, där han behärskar i stort sett vilken typ av musik som helst med stor känsla och han har många hits på sitt samvete. En av hans låtar; *Vill du inte ha mina kyssar*, gjorde att jag började lyssna på musik där texten har en komisk sida. Detta ledde mig in på *Povel Ramel* och till *Robert Karl Oskar Broberg* (Zero, Robban eller vad man nu väljer att kalla honom) och bl a den sistnämndes CD-utgåva *Höjdare*. Båda dessa artister var experter på att skriva texter – som antingen har en story eller som är helt nonsens – men som ofta kombinerar det med musik med oväntade vändningar, som överraskar lyssnaren och gör att det blir intressant att lyssna på dem.

När jag tog körkort, och köpte egen bil, så spelade jag in kassettband för att kunna lyssna på i bilen. Det var *Phil Collins*, med gruppen *Genesis*, *Gösta Linderholms* skiva *När Morgonen Gryr*, *Dan Hylander* och *Py Bäckman*med albumet *Skuggor i Skymningen*, *Orups* album *Jag blir hellre jagad av vargar*, *Efter Stormen* med *Marie Fredrikssons* och *The Real Groups* första CD. Det som dessa, och de flesta andra artister som jag har lyssnat på, har gemensamt är att jag tycker att deras röster är speciella, vilket för mig ger en ytterligare dimension av musiken.

Detta är endast ett axplock av all den musik som jag har lyssnat på under åren. Ändå har jag inte nämnt artister som *Beatles*, *ABBA*, *Magnus Carlsson*, *Albin Lee Meldau*, *Lisa Ekdahl* och *Michael Bublé*, vilka alla också har gett mig inspiration och musikglädje.

It's Christmas med *Björn Skifs*, som jag fick i julklapp, är den senaste skivan som jag har lyssnat på. Jag har nog varit, och är alltjämt, en allätare av musik. Så även om det inte finns hårdrock, metal eller rap, bland de artister som jag har räknat upp här, så dyker det då och då upp någon låt eller något nytt band, i dessa genres, som jag kan tycka har det där lilla extra som gör att jag vill lyssna lite mer på vad dessa artister har att erbjuda.

av Ulla Bodin

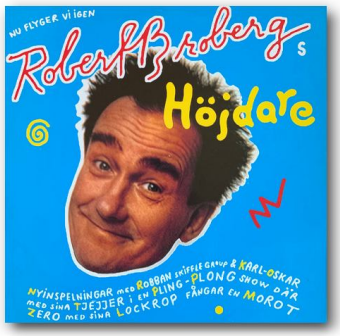

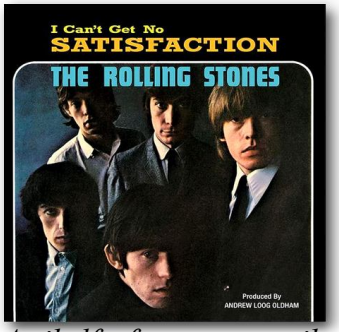

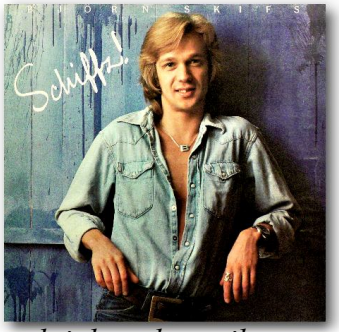

Artikelförfattarens musiksmak sträcker sig över många genrer inom både utländsk och inhemsk musik.

Arga Gubben

I samband med att jag befann mig utanför livsmedelsbutiken i Undrom, för att dokumentera Fritidsgårdens s k adventsmys, fick jag syn på en ljusskygg figur som stod bakom busskuren och kurade. När jag tog några steg i den riktningen, i hopp om att kunna identifiera personen ifråga, så tog denne några raska kliv bort mot gamla macken. Nu såg jag att det var byns argaste invånare! **BB:** Nämen, se Gubben! Ha inte så bråttom, det var inte i går som vi hade möjlighet att språkas vid! **AG:** Nä och det är nåt som jag verkligen värdesätter! Vad vill han!? Jag har annat för mej än att stå här och kallprata i blåkylan! **BB:** Nä, inget särskilt, det är bara det att jag undrar vad Gubben har haft för sej på sistone. **AG:** Det kan han väl läsa om i den där spräcklans skvallerblaskan som han själv förestår! Så det behöver han väl inte fråga mej om! **BB:** Förlåt min nyfikenhet, men varför stod Gubben bakom busskuren och tryckte, istället för att komma och värma sej med en kopp kaffe vid eldkorgarna? **AG:** Jisses! Är söta redaktörn helt bortkopplad från vad som pågår runt om i världen!? Gör han inget annat än att ligga på kökssoffan och blänga i taket!? **BB:** Du menar... **AG:** Ja, jag menar precis det jag säger! Har han missat det här med superspridarevent, eller!? **BB:** Nä, men det här är ju inte direkt nåt... **AG:** Inte direkt nåt!? Nä, nu blommar sannerligen löken på torra land! Tänk om alla gick omkring med den inställningen! Hur skulle världen se ut då, tänker han!? Har han överhuvudtaget tänkt tanken på att det faktiskt finns dom som är ovaccinerade på grund av att dom inte, på grund av födsel och ohejdad vana och framförallt beroende på svag ekonomi, har råd att låta sej besprutas!? **BB:** Men han vet väl om att det är gratis att låta vaccinera sej!? **AG:** Vad för slag!? Gratis!? Vad är det han säger, karl!? Menar han att det inte kostar nåt att vaccinera sej mot Vitkålen, eller vad det nu heter!? **BB:** Så är det! **AG:** Men varför, i hela friden, har ingen berättat det för mej!? Varför har tillexemplans redaktörn inte upplyst om det i sin blaska!? **BB:** Men läser han inte dagstidningen och tittar han inte på TV? **AG:** Jomenvisst läser jag varje dag serierna i dagstidningen och jag har inte sett nåt om nån Kålvid där! Inte heller har dom sagt nåt om det på Bollibompa. **BB:** Så är det i alla fall. Så det kanske vore läge att beställa tid för vaccinering... **AG:** Njae, jag har ju lite fullt upp just nu inför julen. Det är liksom mycket att stå i just nu. Men framåt våren eller kanske mer mot hösten, så ska jag ta mej en allvarlig funderare på det. Hösten 2025, alltså. **BB:** På så sätt! Ja, vi lever ju i ett fritt samhälle, där var och en får bestämma själv, även om våra beslut inte bara påverkar oss själva utan även våra medmänniskor. **AG:** Det kan säkert funka för andra, men jag har som sagt lite fullt upp just nu. Adjöken!

Arne Arnesson Arnes vardagsfunderingar...

Av Rolf Ronestjärna, Undrom

ANSLAGSTAVLAN

BOTEÅS HEMSIDA
Via Anslagstavlan på hemsidan har Du koll på det mesta som händer i bygden!

VÄLKOMMEN TILL PIMPELTÄVLING I BJÖRKSJÖN LÖRDAGEN DEN 26/3 KL 10-13
Kom på skoter eller bil
Startavgift 50 kr
Barn under 15 år gratis - Priser
Hamburgare, kaffe och kaka finns att köpas på plats. Möjlighet till skidåkning på preparerat spår runt sjön.

STOR KAKFROSSA
och välkomstfika för alla nyinflyttade
Lördagen den 9/4 kl 14-16 i Sunnersta FH
Anmälan om att bidra med en kaksort senast 2/4 (minst 20 st "bagare" behövs för att evenemanget ska kunna genomföras). Önskemål finns om att bygdens föreningar är på plats och puffar för sin förening.
Anmälan om kaksort sker till
Ingrid Viking, 076-800 21 18

UNDROMS IF
+ Ungdomsfotboll + Längdskidåkning
+ Fritidsgård + Spinning

Medlemsförmån hos Hårlooken i Björkå

Medlemskort:
Familj 200 kr, vuxen 100 kr, barn upp till 16 år 50 kr
Bankgiro 5458-5492

Medlemskortförsäljning:
Lollo Wallblom, 0612-604 63
Anders Bodin, 070-663 35 06

Hemsida: https://www.laget.se/undromsif

FÖRETAGSTRÄFF I GALLERIET
26/4 kl 8.00-9.30
Anmälan görs i butiken senast den 19/4

VAL TILL BOTEÅ-PARLAMENTET
Nominera dina kandidater till valet i höst via *valet@botea.se*

BOTATON I SAMARBETE MED SUNNERSTA FOLKETS HUS
Musicalen Nevita: Torsdagen den 26/5 kl 16 Familjeföreställning
Torsdagen den 2/6 kl 13 Skol- och pensionärsföreställning *Entré 95 kr*

ÅRSMÖTE FÖR BOTEÅ BYAVAKT
Söndagen den 29/3 kl 18.30 i Sunnersta Folkets Hus. Motioner ska vara inlämnade senast den 15/3 till Lars Blomén på 073-829 59 09

ÅRSMÖTE FÖR BOTATON
Söndagen den 3/4 kl 12 i Botatonhuset
Alla intresserade är välkomna

ÅRSMÖTE FÖR UNDROMS IF
Söndagen den 3/4 kl 15 i Kalknäs
Alla intresserade är välkomna

ÅRSMÖTE FÖR SUNNERSTA FOLKETSHUSFÖRENING
Torsdagen den 7/4 kl 18 i Sunnersta Folkets Hus
Välkommen!

VÄLKOMMEN TILL VALBORGS-MÄSSOFIRANDE
30/4 kl 18.30 på Rixdan i Björkåbruk

¤ KORV- & HAMBURGERFÖRSÄLJNING ¤ LOTTERI ¤ SÅNGUPPTRÄDANDE AV FAMILJEN RONESTJÄRNA ¤ BRASA
Arrangör: Björkå Samhällsförening

OBS FIRANDET KAN KOMMA ATT STÄLLAS IN OM DET INTE GÅR ATT UPPBÅDA TILLRÄCKLIGT MYCKET BRÄNNBART MATERIAL. HÅLL DÄRFÖR UTKIK PÅ BOTEA.SE + ANSLAGSTAVLORNA I BJÖRKÅ, GRILLOM & UNDROM

KVÄLLSTRAV

ARENA Dannero

Botea-Styrnäs-dagen

Tisdagen den 24 maj kl 18.20

gästboken

Inte en krusning på vattenytan. Vid selet dansade strömsländorna till öringens förtjusning. Med stor försiktighet hade jag, i skydd av vass och sly, smugit mig fram till en sten, stor nog att täcka min skugga. Försiktigt släppte jag kroken från öglan. Med en hemsnickrad backhand kunde jag snärta ut linan i strömmen och fiskelyckan blev ett faktum. I naturen försvann tid och rum. Där blev jag ett med mina upplevelser. Jag kunde kliva upp tidigt på morgonen med en plan och en matsäck, som mamma hade förberett dagen innan. När solen började smyga sig ner bakom tallarna cyklade jag hem. Livet var enkelt under mina barndoms somrar. För mig kommer Undrom alltid vara förknippat med två saker: En plats där jag skapade en relation till naturen och till sanna vänner. Vi har vuxit på avstånd, utan att växa ifrån varandra. Det är få förunnat.

Vid 16 års ålder flyttade jag till Sollefteå. Där gick jag Barn och fritid på gymnasiet och tog studenten 2001. Vid den tiden hade friidrotten kommit in i mitt liv och blev ett passionerat intresse. Efter guld i Skol-SM, Norrlandsmästerskapen och Mittnordiska landskampen, så stannade jag av i min idrottsliga utveckling som diskuskastare och insåg att jag inte skulle kunna nå landslaget. Jag hade fått en erbjudan om att gå på college i England och USA med idrottsstipendium, men tackat nej på grund av rädsla för att misslyckas, ett ok som jag fått bära långt upp i vuxen ålder. Det finaste minnet från min idrottskarriär kom på gymnasiet, när jag blev framröstad av eleverna till att få motta Idrottsskölden.

Efter många år med bara träning i huvudet kände jag att det var dags att skaffa mig en utbildning. Jag hade sovit mig igenom större delen av skolgången och hade visserligen godkänt betyg i alla ämnen, men det räckte inte för att ta mig in på de utbildningar på universitetet som jag ville gå. Efter ett år på Komvux kom jag in på Socionomprogrammet i Umeå, men valde att läsa Rehabiliteringsvetenskapliga programmet i Östersund. 2013 tog jag en fil. kandidatexamen i rehabiliteringsvetenskap och därefter fortsatte jag att läsa olika kurser och utbildningar. Idag har jag läst 20 terminer inom alla möjliga ämnen och upplever att jag har fått en uppfattning om vad det innebär att studera.

Livet går upp och ner för alla och så även för mig. 2015 tog jag farväl av den person som alltid funnits vid min sida; min älskade mamma Gunilla. Hon somnade in på Mellannorrlands Hospis i Sundsvall, efter att ha insjuknat akut i cancer sex månader tidigare. Tre månader efter min mammas bortgång insjuknade jag akut, i vad som visade sig vara en reumatisk muskel- och lungsjukdom. Jag blev nedsövd och intensivvårdades under två veckor innan beslut fattades att som en sista utväg skicka i väg mig till Ecmo vid Karolinska sjuk-huset; en specialistklinik för svårt lungsjuka när ingen annan behandling har gett effekt. På grund av svårt inflammerade lungor startade man upp en utredning om lungtransplantation. Dock vände förloppet och blev inte den dystra historia som läkarna förutspådde. Resten är en ganska unik historia om hur mörker blev till ljus.

Det bästa och viktigaste har jag sparat till sist; nämligen mina döttrar Lovis 12 år, Esther 7 år, Signe 4 år och min fru Emma. Att få vara pappa är den största lyckan i mitt liv och skänker mig mening varje dag. Vi bor i Skövde, där Emma jobbar som stabschef i Skövde kommun och själv har jag valt att pröva att driva eget, efter många år som heltidsanställd inom kommunal, statlig och privat verksamhet. Undrom är alltid i mitt hjärta!

Lars Nordelv, född Andersson och f d Arlomsbo